

o z n a n i l a

GORE IN »VODE POČITKA«

»Gospod je moj pastir, / nič mi ne manjka. / Na zelenih pašnikih mi daje ležišče / k vodam počitka me vodi. // Mojo dušo poživlja, / vodi me po pravih stezah ...« (Ps 23,1-3). »Pasel jih bom po Izraelovih gorah, po dolinah in po vseh naseljih v deželi. Na dobri paši jih bom pasel, na Izraelovih gorskih planjavah bodo njihovi pašniki. Tam bodo poležavale na lepem pašniku; imele bodo obilno pašo ... Sam bom pasel svoje ovce in sam jim bom dajal počitek, govori Gospod« (Ez 34,13b-15).

To je del Božje besede, ki jo beremo na praznik Srca Jezusovega (letos 27. junija). Podobe, ki se zvrstijo v psalmu in v odlomku iz knjige preroka Ezekiela, so primeren uvod v počitnice, in pomenljivo je, da se letošnji praznik Srca Jezusovega skorajda povsem ujema z začetkom počitnic.

»Počitek«, »vode počitka« – počitnice. Prav zares veliko družin preživlja počitnice ob takih in drugačnih vodah: ob rekah, jezerih, ob morju ... »Tam bodo poležavale ...« Slovenci imamo to prednost, da imamo morje in Alpe – vse na doseg roke. Iz našega kraja se lahko s kolesom zapeljemo dobro uro (ali dve) daleč in se znajdemo v Alpah, v gorskem svetu – ali pa z avtom prav tako (dobro) uro daleč in se znajdemo na slovenski obali, ob »vodah počitka«.

A vse podobe v Božji besedi na praznik Srca Jezusovega so pravzaprav prispodobe za duhovno resničnost, imajo globok duhovni pomen. Lepota narave je izraz Božje ljubezni, ljubeč objem Boga stvarnika, ki je ustvaril naravo. V psalmu beremo, da Gospod s tem, da mi daje ležišče »na zelenih pašnikih« in me vodi »k vodam počitka«, poživlja »mojo dušo«. V 2. berilu pa beremo: »Božja ljubezen je izlita v naša srca po Svetem Duhu, ki nam je bil dan« (Rim 5,5). Sveti Duh je tisti, ki poživlja mojo dušo, ki me svetoletnega »romarja upanja« vodi »k vodam počitka« in mi daje ležišče »na zelenih pašnikih« v zavetju gora. »Pridi, Sveti Duh, napolni srca svojih vernih in vžgi v njih ogenj svoje ljubezni ...«

J. I.

ŽUPNIJA LJUBLJANA POLJE

DEVICA MARIJA V POLJU

5. junij - BONIFACIJ

Rodil se je v Angliji okoli leta 673. Pri krstu je dobil ime Vinfrid in že v mladih letih je vstopil v samostan, kjer se je poglobil v študij in bil tudi sam nekaj časa učitelj gramatike v samostanski šoli. Ko se je bližal štiridesetemu letu, je v sebi začutil klic za misijonsko delo na evropski celini. Leta 718 je odšel v Rim, kjer je od papeža dobil vsa pooblastila za oznanjevanje evangelija. V znamenje svoje povezanosti z rimsko Cerkvijo si je tedaj vzel ime Bonifacij – po rimskem mučencu Bonifaciju. Že na poti iz Rima proti severu je skušal za krščanstvo pridobiti Bavarce. Misli je ostati kar med tem ljudstvom na jugu Nemčije, toda Vilibrord ga je prosil, naj mu pride pomagat na sever. Papež ga je posvetil v škofa in mu naročil, naj organizira cerkveno življenje na področju nemško govorečih rodov. Dokler je pridigal poganom, je imel mnogo prijateljev in zagovornikov, ko pa je začel delati red v krščanski skupnosti ter grajal samovoljo plemičev in škofov, je naletel na oster odpor. Ko je leta 754 birmoval novospreobrnjence, ga je skupina poganov pobila z mečem.

NOVI PAPEŽ JE LEON XIV.

Kardinali so za 267. papeža Katoliške cerkve izbrali Roberta Francisa Prevosta, ameriškega kardinala. Rojen je bil 14. septembra 1955 v Chicagu v Združenih državah Amerike.

Glavne točke njegovega življenja in službe:

- Prevost se je pridružil redu avguštincev in bil posvečen v duhovnika leta 1982.
- Več let je deloval kot misijonar v Peruju, kjer je bil tudi škof v škofiji Chiclayo.
- V redovniškem redu je opravljal tudi vodstvene funkcije, vključno s službo vrhovnega predstojnika.
- Leta 2023 ga je papež Francišek imenoval za prefekta Dikasterija za škofo, kar pomeni, da je bil odgovoren za imenovanja škofov po vsem svetu – ena najvplivnejših funkcij v Vatikanu.
- Istega leta je bil povzdignjen v kardinalski zbor.
- Kardinal Prevost je znan po svoji pastoralni izkušnji, odprtosti do medkulturnega delovanja in zvestobi reformam papeža Franciška.

prazniki in pobožnosti

POBOŽNOST VRTNIC

Meseca maj in junij sta povezana z dvema cvetlicama, s šmarnico in vrtnico. Skromna šmarnica predstavlja Deklo Gospodovo, očarljiva vrtnica pa njenega Sina.

Minilo je 25 let, odkar je z dovoljenjem naših škofov zrasla prva vrtnica z značilnim naslovom in vsebino Bodite sveti. Zdaj jih je 25 in napolnjujejo četrto stoletje. Prva vrtnica za leto 2001 s svojim

naslovom kaže smer in cilj vseh vrtnic. Vsi smo po nauku 2. vatičanskega cerkvenega zbora poklicani k svetosti. Letošnja 25. vrtnica, Kristus, naše upanje, nakazuje, da brez upanja ni svetosti in da je naše upanje prav Kristus osebno. V tem se ujema s papežem Frančiškom, ki se je pogosto vračal k upanju v nagovorih različnim skupinam. Tudi svetemu letu 2025 je dal značilen naslov: Romarji upanja.

Letošnje vrtnice je napisal dr. Anton Štrukelj. Vrtnice so lahko dober pripomoček za obhajanje svetega leta. Ni dovolj, da jih v cerkvi poslušamo. Bog nam je dal tudi oči, da jih po domovih beremo. Dal nam je tudi pamet in srce, da o vsebini razmišljamo in jo vzljubimo. Predvsem so pomembna z milostjo okrašena duhovna ušesa, duhovne oči in ljubeče srce, ki bo vzljubilo Božje Srce in se spreobrnilo. **Vrtnice bomo v juniju brali tudi v Polju.**

SV. REŠNJE TELO IN SV. REŠNJA KRI, 19. junij

Evangelij nam na praznik Svetega rešnjega telesa in krvi predstavlja čudežno pomnožitev hlebov. Jezus je zavzeto govoril več tisoč ljudem ter ozdravljaj. Ko se je začelo večeriti, so se učenci približali in mu rekli: 'Odpusti množico, naj gre v bližnje vasi in zaselke, da prenoči in si najde živeža.' Tudi učenci so bili utrujeni. Jezus vse to vidi in jim odgovori: 'Dajte jim vi jesti!' Te besede so pri učencih povzročile začudenje, niso razumeli, zato so se razjezili: 'Nimamo več kot pet hlebov in dve ribi, razen če gremo in sami kupimo hrano za vse to ljudstvo.' Jezus pa povabi svoje učence, da se spreobrnejo od tega, da skrbi vsak zase, k temu, da podelijo to, kar imajo, z drugimi. Potem je vzel v svoje roke pet hlebov in dve ribi, se ozrl k nebeškemu Očetu in izgovoril blagoslovno molitev. Potem je začel lomiti kruh in deliti ribe, jih dajal učencem in ti so jih razdelili množici. In ta hrana ni prenehala, dokler je vsi niso prejeli in se najedli do sitedga. Praznik Rešnjega telesa nas vsako leto vabi, da obnovimo čudenje in veselje za čudoviti Gospodov dar, evharistijo. Sprejmimo jo s hvaležnostjo, ne pasivno, iz navade. Vsakič, ko se približamo oltarju, da bi prejeli evharistijo, moramo obnoviti naš 'amen' Kristusovemu telesu. Živi Jezus je, ki mi prihaja dati moč za življenje. Ne navadimo se! Vsakič naj bo, kot bi bilo to naše prvo obhajilo.

Maša na praznik bo ob 9.00 in ob 19.00. Po večerni maši bo telovska procesija. Prva dva oltarja bosta pri mozaiku na severni in na južni strani cerkve, nato nas bo pot vodila čez Zaloško cesto po Vevški cesti do vevške kapelice, kjer bo tretji oltar. Procesija bo nato krenila skozi Sige do kapelice v Slapah, kjer bo četrti oltar. Nazaj bo procesija krenila skozi Slape po Vevški cesti v cerkev. V cerkvi bo še sklepni blagoslov. Otroci boste po poti potresali cvetje, ki ga v košarici prinesite s seboj. Pokažimo živo in dejavno vero v skrivnostno navzočnost Jezusa v sv. Rešnjem telesu z množičnim obiskom telovske procesije.

Jean-Baptiste in Marie Maillard KAREL ACUTIS, GOREČA DUŠA

Karel je svetnik, vendar ne zaradi svojih lastnih naporov, temveč zato, ker je Bogu dovolil, da ga naredi za svetnika. Boga je prosil, naj bo svetnik, in Bog ga je kratko malo uslišal. Karel je bil rojen v italijanski družini 3. maja 1991 v Londonu. Svojih zemeljskih 15 let je preživel v Milanu in na številnih popotovanjih z družino po Evropi. Bil je običajen otrok: imel je rad živali, nogomet in videoigrice. Gojil pa je neobičajno tesno prijateljstvo z Jezusom. Že v zgodnjih otroških letih je napovedal, da se ne bo poročal, da bo umrl »zaradi krvi v možganih«. Ampak dotlej je pomagal številnim ljudem, vse zato, da bi bil čim bolj podoben Jezusu. Že od prvih let se je močno zavedal, da je zemeljsko življenje samo priprava na nebesa.

Posinodalna apostolska spodbuda RADOST LJUBEZNI (AMORIS LAETITIA) NEKAJ PASTORALNIH PERSPEKTIV Nekateri zapleteni primeri

Med razpravo o dostojanstvu in poslanstvu družine so sinodalni očetje opozorili: »Glede prizadevanj, da bi zveze med istospolnimi osebami izenačili z zakonom, je treba povedati, da ni nikakršne osnove za analogijo med istospolnimi življenjskimi skupnostmi in Božjim načrtom o zakonu in družini. Nesprejemljivo je, »da glede tega vprašanja izvajajo pritisk na krajevne Cerkve in da mednarodne organizacije pogojujejo denarno pomoč za revne dežele z uvedbo 'zakona' med osebami istega spola v zakonodajo«.

Enostarševske družine so nastale pogosto zato, ker se »telesne matere ali očetje niso hoteli vključiti v družinsko življenje; zaradi nasilja, iz katerega je moral pobegniti eden od staršev z otroki; zaradi smrti enega od staršev; tako da je eden od staršev družino zapustil ali podobnih primerov. Kakršen koli je že razlog, mora tisti od staršev, ki živi skupaj z otrokom, najti podporo in tolažbo pri drugih družinah, ki tvorijo krščansko skupnost, kakor tudi pri pastoralnih ustanovah župnije. Te družine pogosto dodatno težijo hudi gospodarski problemi, negotova zaposlitev, težave v zvezi z vzdrževanjem otrok ali stanovanjski problem.«

Ko družino prizadene smrt

Včasih družino prizadene smrt ljubljene osebe. Tedaj moramo ponuditi luč vere in spremljati družine, ki v teh trenutkih trpijo. Ko bi zapustili družino takrat, ko jo je prizadela smrt, bi to bilo veliko pomanjkanje usmiljenja in bi pomenilo, da smo zamudili veliko pastoralno priložnost. Taka drža nam lahko zapre vrata za vsako drugo možnost evangelizacije.

Razumem tesnobo tistega, ki je izgubil zelo ljubljenega človeka, soproga oziroma soprogo, s katerim oziroma s katero je delil toliko stvari. Sam Jezus je bil globoko pretresen in je jokal ob žalovanju za prijateljem (prim. Jn 11,33.35). In kako ne bi mogel razumeti tožbe tistih, ki so izgubili otroka? Kajti to »je tako, kot da se je ustavil čas: Odpre se brezno, ki požre preteklost in tudi prihodnost (...) In včasih ljudje celo Bogu pripišejo krivdo. Koliko ljudi – razumem jih – je jeznih na Boga.« »Ovdovelost [predstavlja] posebno težko izkušnjo (...) V trenutku, ko morajo prestatati to izkušnjo, nekateri pokažejo, da je mogoče s še večjo predanostjo podariti lastne moči otrokom in vnukom, in v tej izkušnji ljubezni najdejo novo vzgojno poslanstvo (...) Tiste, ki ne morejo računati na sorodnike, od katerih bi lahko prejeli ljubezen in bližino, mora krščanska skupnost podpreti s posebno pozornostjo in jim pomagati, posebno če so v pomanjkanju.«

Na splošno terja žalovanje za umrlimi precej časa in če hoče dušni pastir spremljati ta proces, se mora prilagoditi potrebam vsake stopnje žalovanja posebej. Skozi celoten proces se zastavljajo vprašanja o vzrokih smrti; o tem, kaj bi bil človek lahko storil; o tem, kaj doživlja človek v trenutkih pred smrtjo. Notranji mir se lahko doseže z iskreno in potrpežljivo molitvijo. V nekem trenutku žalovanja moramo žalujočim pomagati priti do uvida, da morajo, čeprav so izgubili ljubljenega človeka, izpolniti svojo nalogo in da ni dobro, če se podaljšuje žalovanje, misleč, da se s tem rajnemu izkazuje spoštovanje. Ljubljeni človek ne potrebuje ne našega trpljenja niti mu ni do tega, da si uničujemo življenje. Prav tako ni najboljši izraz ljubezni, da se ga vsak trenutek spominjamo in ga omenjamo, kajti to pomeni, da smo odvisni od neke preteklosti, ki je ni več, namesto da bi ljubili pokojnika, ki se sedaj nahaja v onstranstvu. Telesno ne more biti več navzoč, vendar: »... močna kakor smrt je ljubezen« (Vp 8,6). Ljubezen v sebi nosi zmožnost posebnega zaznavanja, kar ji omogoča, da sliši

tisto, kar nima glasu, in vidi, kar je nevidno. To ne pomeni, da bi si ljubljenega človeka predstavljali takega, kakršen je bil, ampak naj bi ga sprejemali spremenjenega, kakršen je zdaj. Ko je prijateljica Marija hotela Jezusa po vstajenju močno objeti, jo je prosil, naj se ga ne dotika (prim. Jn 20, 17), da bi jo uvedel v drugačen način srečevanja.

Papež Frančišek, Radost ljubezni (št.250-255)

svetniki v cerkvi

SV. ALOJZIJ GONZAGA

Podobo sv. Alojzija najdemo v naši cerkvi na desnem stranskem oltarju. Umetniki ga upodabljajo kot bogoslovca v talarju in koretlju, kako kleči pred razpelom, poleg sebe pa ima bič. Včasih je upodobljen tudi v viteški opremi ali kot paž. Njegovi atributi so lilija, križ, mrtvaška glava in rožni venec. Sv. Alojzij je zavetnik Mantove (mesto v Italiji, v Lombardiji), študentov in katoliške mladine, proti kugi, proti očesnim boleznim pa tudi obolelih za aidsem in njihovih skrbnikov. Priporočajo se mu pri izbiri poklica, ker je znal izbrati. Njegov god obhajamo 21. junija.

Alojzij se je rodil 9. marca 1568 na gradu Castiglione v Italiji kot najstarejši sin od sedmih otrok družine Gonzaga. Ker je bil zelo slaboten novorojenček, so ga krstili v sili. Pobožna mati je otroka zgodaj naučila »umetnosti molitve« in dobrote do revežev. Oče, mantovski vojvoda, pa ga je že kot štiriletnega otroka začel usposabljati za vojaškega poveljnika, ker ga je določil za dediča mejne grofije. Kot osemletnik je služil na dvoru medičejskega vojvode v Firencah. Ravno v tej starosti je Alojzij zbolel za ledvično boleznijo, ki ga je pestila vse življenje. Pri devetih letih je pred podobo Marijinega oznanjenja naredil zaobljubo čistosti za vse življenje; v povračilo je, kot je sam dejal, od

nje prejel milost, da nikoli ni čutil skušnjave zoper čistost. Ker je živel v razkošju, sijaju in nenehnih zabavah, je bil precej izpostavljen tovrstnim skušnjavam. Kasneje so ga klicali: »deviški/angelski mladenič«.

Ko je s starši nekaj časa bival na španskem dvoru, se je navduševal nad življenjepisi svetnikov. Ko mu je v roke prišla knjiga s pismi jezuitskih misijonarjev, ga je močno prevzela. Takoj je hotel postati jezuit. Odločno se je lotil priprav za svoj bodoči poklic, tako da je poučeval verouk, delal pokoro in predvsem veliko molil. Ko je namero za vstop k jezuitom razodel materi, je bila zelo vesela, oče pa je bil odločno proti. Brez očetovega dovoljenja ga jezuiti niso hoteli sprejeti. Alojzij je pri svoji odločitvi vztrajal tako odločno, da se je oče nazadnje le vdal.

25. novembra 1585 je sedemnajstletni Alojzij vstopil v jezuitski noviciat v Rimu. V Družbi Jezusovi je preživel šest let in bil ves čas vsem vrstnikom, pa tudi starejšim članom reda, vzor pobožnosti in zvestobe redovnim pravilom. V letih 1590 in 1591 je po mnogih pokrajinah Italije divjala kuga. Umrlo je na tisoče ljudi. Med njimi kar trije papeži. Kot bogoslovec je Alojzij stregel kužnim bolnikom in se tudi sam okužil. Umrli so v noči med 20. in 21. junijem 1591, star komaj triindvajset let. Duhovniškega posvečenja tako ni nikdar prejel. Alojzijevo telo počiva pod njegovim oltarjem v cerkvi sv. Ignacija v Rimu, glava pa je shranjena v njemu posvečeni baziliki v Castiglioneju. Njegova zapuščina so bila pisma in spisi, ki so bili velik zgled zlasti za mladino.

Zaradi njegovega svetniškega življenja se je že kmalu pričel postopek za beatifikacijo. Med blažene je bil prištet že štirinajst let po smrti, za svetnika pa ga je razglasil papež Benedikt XIII. leta 1726, skupaj z drugim mladim jezuitom, Poljakom Stanislavom Kostko. Tri leta kasneje ga je papež postavil

za zavetnika mladine, posebno študentov. Sv. Alojzij je svoje življenje doumel kot dar, ki naj ga deli bližnjemu. Od tod njegova zavzetost za misijone, goreča želja po mučeništvu in končno herojska daritev samega sebe v službi bolnim.

Verna slovenska mladina se je na njegov god v preteklosti pripravljala s »šestnedeljsko pobožnostjo«. Škof Anton Alojzij Wolf je leta 1846 na Poljanski cesti v Ljubljani ustanovil zavod in postavil stavbo z imenom Alojzijevisče oziroma Aloysianum, ki je bil vzgojni zavod, dijaško semenišče, poimenovano po sv. Alojziju Gonzagiju. Danes je v tej stavbi Teološka fakulteta.

Sveti Alojzij, po tvojem zgledu naj nebeškemu Očetu služimo s čistim življenjem in se mu vedno zahvaljujemo. Varuj našo mladino in ji pomagaj pri odločitvah za izbiro poklica.

župnijsko dogajanje

ROMANJE V JUŽNO ITALIJO

Četrtek 24. 4. 2025

Po jutranji maši (za srečno pot in vrnitev) smo se odpravili na romanje po južni Italiji.

Pot nas je vodila mimo krajev v Furlaniji-Juljski krajini, Benečiji, Emilii Romagni, Toscani, Umbriji v pokrajino Lazio. Po več postankih in ob molitvi smo prispeli v Viterbo. Mesto leži 70 km od Rima. V Viterbu je znana papeška palača, ki je bila zgrajena med letoma 1255 in 1266 na hribu San Lorenzo. Tu je potekal najdaljši konklave. Po smrti papeža Klemena IV. je konklave potekal od 30. novembra 1268 do 1. septembra 1271, skupno 1005 dni. Število kardinalov je bilo sprva 20, na koncu 16, ker so štirje med konklavom umrli. Po nasvetu Bonaventura so kardinale zaprli ob kruhu in vodi, dokler ni bil izbran nov papež. To se je zgodilo 1. septembra 1271.

Zgodovinsko mesto Viterbo velja za eno izmed najbolj ohranjenih srednjeveških mest osrednje Italije. Ohranjeni so tudi deli mestnega obzidja. Po ogledu in sv. maši smo se odpeljali v hotel, kjer smo večerjali in prenočili.

Petek 25. 4. 2025

Po zajtrku smo pot nadaljevali proti jugu Italije, vožnja je potekala pod Vezuvom.

Vezuv je vulkanska gora z zelo rodovitno zemljo. Znan je po svojem izbruhu leta 79,

katerega posledica je bilo zasutje in uničenje rimskega mesta Pompeji. Med vožnjo smo pred mestom Monte Cassino videli stari benediktinski samostan na 516 m nadmorske višine. Skupnost je opat Benedikt vodil vse do svoje smrti. Sv. Benedikt, utemeljitelj benediktincev, je živel s svojimi menihi v miru in po načelu »Ora et labora« (»Moli in delaj«). Sledila je vožnja ob slikovitem Neapljskem zalivu proti Sorrentinskemu polotoku v mestece Castellamare, kjer smo večerjali in prenočili.

Sobota 26. 4. 2025

Po zajtrku smo odšli na celodnevni izlet na otok Capri. Vozili smo se do Sorrenta, nato z ladjo do pristaniškega mesteca Marina Grande. Marina Grande je glavno пристanišče otoka Capri. Nato smo se z žičnico odpeljali na vrh otoka Capri. Sledila je vožnja z avtobusom do Ana Capri. Sprehodili smo se po teh dveh otoških mestih, prevzela nas je lepa narava in vonj po citrusih. Obiskali smo slavno vilo San Michele, ki jo je konec 19. stoletja zgradil švedski zdravnik in pisatelj Axel Munthe, Avgustove vrtove, prijazno mesto Capri s stisnjenimi hišami iz 18. in 19. stoletja. Zanimiva je tudi morska obala s svojimi morskimi jamami, ki smo jo opazovali z ladjice. Čakala nas je pot v mesto Sorrento, ki je znano letoviško mesto sredi nasadov pomaranč in

limon ter rojstni kraj italijanskega pesnika Torquata Tassa (1544 - 1595). Sledila je vrnitev v hotel, nato večerja in prenočišče.

Nedelja 27. 4. 2025

Po zajtrku smo se odpravili v Salerno. Salerno je zgodovinsko pristaniško mesto. Ogled mesta smo pustili za popoldanski čas. Čakala nas je ladja, da nas popelje ob amalfijski obali, kjer smo občudovali ribiška mesteca, pripeta na strmo obalo, in opazovali slikovite cerkvene kupole iz pisane majolične keramike. Prav tako smo opazovali nasade pomaranč in limon ter vinogradov. Izkrkali smo se v Amalfiju. Mesto je bilo prvič omenjeno v 6. stoletju. Med 9. in 12. stoletjem pa je bilo pomembna trgovska sila v tem delu Sredozemlja. Prebivalci so izdali tudi pomorski zakonik Tavole amalfitane, ki je bil v veljavi v Sredozemlju do leta 1750.

Ogledali smo si katedralo sv. Andreja, zavetnika mesta. Cerkev sega v 9. stoletje, v 10. in 13. stol. pa so jo povečali. V cerkvi so zastopani najrazličnejši arhitekturni slogi: od bizantinskih in arabskih do normanskih. Ogledali smo si tudi rajski križni hodnik. Pritegnejo te ozke amalfijske ulice in trgi. Tam smo si ogledali spomenik domačina Flavio Gioie, iznajditelja kompasa. Po prostem času smo si privoščili dobro kavo in nakup limončela. Odpravili smo se nazaj v Salerno. Privoščili

smo si kratek sprehod po mestu in nato potovanje nadaljevali proti vzhodni italijanski obali. Napotili smo se proti Foggii, večerjali in prenočili pa smo v kraju Lucera.

Ponedeljek 28. 4. 2025

Po zajtrku se je naša pot usmerila proti severu, po avtocesti ob Jadranskem morju proti Anconi. Nekaj kilometrov pred Ancono, v deželi Marke, smo se ustavili v hribovskem mestu Loreto. Mesto je na nadmorski višini 127 metrov. Naselje je svetovno znano katoliško romarsko svetišče, sloveče po tamkajšnji baziliki sv. nazareške hišice, kjer se je po izročilu rodila in živela Devica Marija in kjer je prejela oznanilo o čudežnem rojstvu Jezusa. V tej cerkvi smo zmolili litanije Materne Božje. Popoldne smo nadaljevali vožnjo mimo San Marina, Bologne in Padove proti Ljubljani. V Polje smo prispeli v poznih večernih urah. Polni vtisov se zahvaljujemo g. župniku za organizacijo lepega romanja, g. Ditki za izčrpno vodenje, vsem drugim romarjem pa za dobro družbo.

T. B.

MAŠA ZA GASILCE

Na 3. velikonočno nedeljo, 4. maja, smo se pri sveti maši ob 8.00 srečali z domačimi gasilci iz Slap. Gasilci so pri maši, ki smo jo darovali za žive in rajne gasilke in gasilce, sodelovali z branjem beril in prošenj. Med mašo smo gasilce blagoslovili in jih priporočili sv. Florijanu s prošnjo, naj nas obvaruje časnega (zemeljskega) in večnega (peklenskega) ognja. Maši je sledilo prijateljsko srečanje v župnijski avli. Domačim gasil-

cam in gasilcem se zahvaljujem za njihovo plemenito poslanstvo in pomoč pri izvedbi velikonočne in telovske procesije kakor tudi za sodelovanje pri oratorijih.

SREČANJE VERE IN LUČI

Lučkarji smo majsko srečanje v nedeljo, 11. maja, posvetili Mariji, kot se tudi spodobi. S sodelovanjem pri kvizu smo spoznavali njen pomen za nas kristjane. Imeli smo delavnico izdelave cvetja iz krep papirja, seveda smo naredili tudi šmarnice. Cvetje smo med mašo simbolično položili na oltar. Prepevali smo Marijine pesmi. Po maši smo na vrtu še malo posedeli, zapeli in si privoščili piškote ter se poslovili z našim »angelčkom«.

PRVO SVETO OBHAJILO

V tokratni pripravi na prvo sveto obhajilo smo imeli duhovno obnovo za prvoobhajance in njihove starše že v soboto, 29. marca, popoldne. Tudi tokratno obnovo je vodil lazarist ddr. Stanko Gerjolj. Starši so po metodi gestaltpedagogike obravnavali različna

vprašanja, prvoobhajanci pa so v kapeli pisali pismo staršem. Priprave na prvo sveto obhajilo smo nadaljevali takoj po prvomajskih praznikih, ko smo imeli srečanja s prvoobhajanci in njihovimi starši. Na srečanjih smo obnovili veroučno snov v pripravi na prvo sv. obhajilo. Zadnji teden pred obhajilom smo v sredo, četrtek in petek obhajali tridnevnico. V soboto dopoldne so prvoobhajanci opravili spoved (zanje je bila to že druga spoved). 5. velikonočno nedeljo, 18. maja, ob 10.00 smo imeli slovesnost prvega svetega obhajila, pri kateri je 13 otrok pristopilo k zakramentu svete evharistije. Staršem se zahvaljujem za podporo pri duhovni pripravi otrok na prvo sveto obhajilo. Iskrena hvala vsem, ki ste pomagali pri organizaciji in izvedbi slovesnosti prvega svetega obhajila.

dogodki

GARDALAND

Z mladimi iz naše župnije se bomo v torek, 3. junija, odpravili v zabavišni park Gardaland v Italiji. Vabljeni ste ministrantje, pevci, člani otroške dramske skupine in oratorijski animatorji - seveda le tisti, ki ste vse leto redno in vestno sodelovali. Prijavite se lahko od vključno 5. razreda dalje. Za vas bo prispevek subvencioniran in znaša 35 €. Prijavite se čim prej, ker je število mest omejeno. Prijave sprejemamo do vključno četrтка, 29. junija. Prijava je sprejeta, ko plačate prispevek. Ob 4.30 bo v cerkvi sv. maša, takoj po njej bo odhod avtobusa. S seboj vzemite veljaven osebni dokument, malico in primerno obleko, da se boste lahko preoblekli, če se boste pri vodnih igrah zmočili ali če bo nestanovitno vreme. Otroci in mladi vabljeni. **Pred odhodom prinesite v župnišče izpolnjeno prijavnico, ki je dostopna na župnijski spletni strani!**

ORATORIJ 2025

Že dvaindvajseto leto organiziramo počitniški oratorij za osnovnošolske in srednješolske otroke. Letos poteka od torka, 24. junija, do sobote, 29. junija. Med oratorijem bomo spoznavali Lojzeta Grozdeta, mladega mučenca, ki je živel v času velikega preizkušanja vere. Kljub težkim okoliščinam in nevarnostim je ostal trden v zaupanju Bogu in ni omahoval v svoji zvestobi. Bil je nadarjen in predan mladenič, ki je svojo moč črpal iz molitve, evharistije in ljubezni do bližnjega. Tudi v času vojne je iskal mir in resnico ter se ni odzival na nasilje z nasiljem, temveč z molitvijo in darovanjem samega sebe. V svetu, ki mu ni bil naklonjen, je vztrajal pri svojih vrednotah in bil zaradi svoje vere preganjan, mučen in nazadnje daroval svoje življenje, a je ostal trden v veri do konca. Letošnje geslo »Ne boj se, zasveti« nam sporoča, naj nas njegov zgled opogumi, da smo tudi mi poklicani, da zvesto in s pogumom hodimo po poti resnice in ljubezni ter zasvetimo v svetu. Na oratoriju se otroci in mladi vključujejo v številne delavnice, se vadijo v petju, plesu, se učijo ročnih spretnosti, se družijo in udeležujejo v številnih športnih dejavnostih, predvsem pa aktivno, varno in koristno preživljajo prosti čas. Pri projektu prostovoljno sodeluje prek 40 srednješolcev in študentov. Število otrok, ki se udeležujejo oratorija, pa se giblje okrog 90. Hvala vsem, ki nas boste v naših prizadevanjih podprli bodisi finančno bodisi z materiali.

Prijava na oratorij je možna prek QR-kode:

POČITNICE V SEČOVLJAH

Tradicionalni počitniški teden v Sečovljah bo potekal od 29. junija do 3. julija. Odhod v Sečovlje bo v nedeljo, 30. junija, zaključek pa v četrtek, 3. julija, ob 18.00, ko starši pri-

dete iskat svoje otroke. S seboj bomo vzeli kolesa, s katerimi se bomo premikali po slovenski obali in obiskovali različne kraje. Nastanjeni bomo v župnijskih počitniških namestitvah v Sečovljah (Sečovlje 48, 6333 Sečovlje) in v šotorih. Vabljeni ministranti, otroci iz otroškega pevskega zbora, dramske skupine, inštrumentalne zasedbe, birmanci, devetošolci, oratorijski animatorji, srednješolci in morebitni drugi. Minimalna starost je končan 6. razred osnovne šole. Prijave sprejemamo do petka, 27. junija 2025, ko bo po večerni sv. maši (okoli 19.30) kratek sestanek s starši. Za hrano bo poskrbljeno (vedno pa je dobrodošel kakšen priboljšek, ki ga prinesite s seboj). Za bivanje potrebujete ruho za jogi, armafleks, spalno vrečo, pribor za osebno higieno, kopalke, brisače in primerno garderobo ter obutev. Obvezno vzemite s seboj osebno izkaznico in zdravstveno kartico, kremo za sončenje in sredstvo za odganjanje komarjev. Zaželeni so športni rekviziti. Stroške poravnate ob prihodu v Sečovlje! Ti za bivanje in oskrbo znašajo 65 €. Če kdo zaradi socialne stiske ne bi mogel poravnati celotnega zneska, naj starši ob prijavi to diskretno povejo in plačajo polovičen znesek.

SV. MAŠE IN URADNE URE

V mesecih juniju, juliju in avgustu bo ob ponedeljkih, sredah, petkih in sobotah sveta maša samo zvečer, ob torkih in četrtek pa samo zjutraj. Kljub temu bosta vsak dan darovana dva mašna namena. V primeru odsotnosti enega od duhovnikov bo drugi mašni namen odsotni duhovnik opravil isti dan drugje. Doma pa se bomo pri sv. maši spomnili obeh namenov. Uradne ure bodo ob ponedeljkih in petkih po večerni sv. maši, pribl. med 19.30 in 20.00, ob torkih in četrtek pa po jutranji sv. maši, pribl. med 7.30 in 8.00. Ob sredah in praznikih (cerkvenih in državnih) ni uradnih ur! Ob pogrebih in v nujnih primerih se lahko oglasite kadar koli.

OBVESTILA

bralci beril

1. junij - 7. velikonočna nedelja

- 8⁰⁰ 1b. Štefan Bahun
2b. Barbara Gabrovšek
10⁰⁰ 1b. Tatjana Mihoci
2b. Neža Plut
19⁰⁰ 1b. Kati Rupnik
2b. Pavel Žakelj Bevec

8. junij - binkošti

- 8⁰⁰ 1b. Andrej Kocjančič
2b. Janja Groznik
10⁰⁰ 1b. Lidija Dobrota
2b. Lidija Kranjc
19⁰⁰ 1b. Marjan Kuhelj
2b. Hana Besjedica

15. junij - Sveta Trojica

- 8⁰⁰ 1b. Marjeta Cerkvenik
2b. Nadja Kranjc

- 10⁰⁰ 1b. Alenka Prešeren
2b. Bojan Vintar
19⁰⁰ 1b. Tomaž Vidmar
2b. Saša Žle

22. junij - 12. nedelja med letom

- 8⁰⁰ 1b. Marjeta Snoj
2b. Nada Tomažič
10⁰⁰ 1b. Viki Vertačnik
2b. Lidija Dobrota
19⁰⁰ 1b. Marica Rabzelj Mihelič
2b. Maksimilijan Sotošek

29. junij - Peter in Pavel, apostola

- 8⁰⁰ 1b. Mojca Tomažič
2b. Nataša Kunc
10⁰⁰ 1b. Urška Vintar
2b. Darja Paternosterr
19⁰⁰ 1b. Hana Besjedica
2b. Kati Rupnik

adoracija

Ob petkih od 18.30 do 19.00 v tišini.

maše (pogrebi, oddane)

+ Franc Koncilijska: 1M (Plutovi)/ + Ana Parkelj: 2M (nečakinja Vida z družino), 6M (nečak Slavko, nečak Franci, Nečak Rafko in vsi Rokavčevi), 3M (družina Podobnik), 2M (Roman Kurent z družino), 1M (Darinka Rožič), 1M (družina Tomše), 2M (vrstniki Karmen in Sandija), 1M (Maksimilijan Sotošek), 1M (Miran Brumec)

kršчени

V minulem mesecu ni bilo nobenega krsta.

krščansko pokopani

Ana Parkelj

dobra dela

Ob pogrebu + Ane Parkelj za cerkev oz. orgle: 100 € (Anton Parkelj), 100 € (vsi Rokavčevi), 102 € (Miran Brumec), 100 € (družina Podobnik), 50 € (vrstniki Karmen in Sandija); v dober namen: 30 € (N. P.)

Vsem darovalcem Bog povrni!

MAŠE

- ob nedeljah ob 8⁰⁰, 10⁰⁰ in 19⁰⁰
- ob torkih in četrtnih ob 7⁰⁰
- ob preostalih delavnikih ob 19⁰⁰
- ob praznikih ob 9⁰⁰ in 19⁰⁰

URADNE URE

- ob ponedeljkih in petkih od 19³⁰ do 20⁰⁰
- ob torkih in četrtnih od 7³⁰ do 8⁰⁰
- ob sredah in praznikih ni uradnih ur

KARITAS

Obrnite se na elektronsko pošto:

e-pošta: karitas@zupnija-ljpolje.si
TRR Karitas: **NLB 02054-0253243567**

KNJIŽNICA

- ob nedeljah od 9⁰⁰ do 10⁰⁰

e-pošta: knjiznica@zupnija-ljpolje.si

KRSTI

Priprava v juniju v ponedeljek, 2. 6., ob 18⁰⁰.

Priprava v juliju v sredo, 2. 7., ob 18⁰⁰.

Za datum krsta in podatke se oglasite v župnijski pisarni! S seboj prinesite družinsko knjižico in izjavo botra!

OBHAJILO BOLNIKOV

Na prve petke v mesecu in pred prazniki. Za previdevanje (v smrtni nevarnosti) lahko pokličete kadarkoli.

POROKE

Prijava vsaj mesec dni pred poroko. Potrebni dokumenti: krstni in samski list, potrdilo o opravljenem tečaju.

Izdala Župnija Ljubljana Polje

Zadobrovska cesta 6, 1260 Ljubljana Polje
tel.: 01/529 22 33

e-naslov: www.zupnija-ljpolje.si

e-pošta: info@zupnija-ljpolje.si

TRR župnije: Nova KBM d. d.

S156 0430 2000 3170 429

Odgovarja Janez Bernot, župnik
Tisk: ABO grafika

JUNIJ - ROŽNIK/JULIJ - MALI SRPAN

1	ned	7. velikonočna nedelja	SKLEP VEROUKA	1	tor	Estera, sp. žena	SEČOVLJE
2	pon	Erazem, škof		2	sre	Frančišek Regis, red.	SEČOVLJE
3	tor	Karel Lwanga		3	čet	Tomaž, apostol	SEČOVLJE
4	sre	Krista, mučenka		4	pet	Urh (Uroš), škof	
5	čet	Bonifacij, škof		5	sob	Ciril in Metod, slovan. ap.	
6	pet	Norbert, škof		6	ned	14. nedelja med letom	
7	sob	Robert, opat		7	pon	Anton Marija Zaharija	
8	ned	Binkošti	DAROVANJE	8	tor	Kilijan, škof, mučenec	
9	pon	Marija Mati Cerkve	SP. SKUPINA	9	sre	Avguštin Z. Rong	
10	tor	Edvard Poppe, d. pisatelj		10	čet	Amalija, redovnica	
11	sre	Barnaba, apostol		11	pet	Benedikt, opat	
12	čet	Eskil, mučenec		12	sob	Mohor in Fortunat, mučenca	
13	pet	Anton Padovanski		13	ned	15. nedelja med letom	DAROVANJE
14	sob	Valerij in Rufin, mučenca		14	pon	Kamil de Lellis, duhovnik	
15	ned	Sveta Trojica		15	tor	Bonaventura, škof	
16	pon	Beno, škof		16	sre	Karmelska Mati Božja	
17	tor	Albert, duhovnik		17	čet	Aleksij, spokornik	
18	sre	Marko in Marcelijan		18	pet	Elij, mučenec	
19	čet	Sv. Rešnje telo in kri	PROCESIJA	19	sob	Arsenij, puščavnik	
20	pet	Adalbert, škof		20	ned	16. nedelja med letom	KRIŠTOFOVA
21	sob	Alojzij, redovnik		21	pon	Jeremija, prerok	
22	ned	13. nedelja med letom		22	tor	Marija Magdalena, sp. žena	
23	pon	Jožef Cafasso, duhovnik		23	sre	Brigita Švedska, red.	
24	tor	Rojstvo Janeza Krstnika	PROSLAVA	24	čet	Krištof, mučenec	
25	sre	Viljem, opat	dan državnosti	25	pet	Jakob Starejši, apostol	
26	čet	Ciril Aleksandrijski, c. u.	ORATORIJ	26	sob	Joahim in Ana, starši D. M.	
27	pet	Srce Jezusovo	ORATORIJ	27	ned	17. nedelja med letom.	D. STARIH STARŠEV
28	sob	Srce Marijino	ORATORIJ	28	pon	Viktor I., papež	
29	ned	Peter in Pavel, apostola	SKLEP ORATORIJA	29	tor	Marta, Lazarjeva sestra	
30	pon	Prvi rimski mučenci	SEČOVLJE/BRALCI	30	sre	Peter Krizolog, škof, c. u.	
				31	čet	Ignacij Lojolski, u. jezuitov	